

ترجمه این سند بسیار مهم در حقیقت می‌بایست توسط افراد حقوقدان و کارشناس صورت می‌گرفت. ولی به علت ضرورت‌ها و نیازهای سیاسی جامعه‌ی ایران دست به ترجمه این سند زدم. حداکثر تلاش خود را کردم که اشکالات فنی ترجمه را به حداقل برسانم. ولی با این وجود به خوبی می‌دانم که روح حقوقی این سند لطمه خورده است. به امید آن که در آینده این سند توسط کارشناسان حقوقی و سیاسی ایرانی یک بار دیگر به فارسی برگردانده شود.

قانون احزاب آلمان در سال ۱۹۶۷ مورد تصویب قرار گرفت و ناظر بر ساختار دموکراتیک احزاب آلمانی می‌باشد. همه‌ی احزاب آلمانی موظف هستند که اساسنامه‌ی خود را منطبق با این قانون تنظیم و تدوین نمایند.

ب. بی‌نیاز / ۱۹۹۵ و ۲۰۰۶

قانون درباره‌ی احزاب سیاسی

قانون احزاب

(Das Deutsche Parteiengesetz)(۱)

نسخه‌ی منتشره به تاریخ ۳۱ ژانویه ۱۹۹۴ (برگه‌های قوانین مصوبه‌ی مجلس، بخش ۱، ص ۱۴۹).
آخرین تغییر طبق ماده‌ی ۲ قانونی مجلس به تاریخ ۲۲ دسامبر ۲۰۰۴ (برگه‌های قوانین مصوبه‌ی مجلس، بخش ۱، ص ۳۶۷۳)

فصل اول

مقررات کلی

ماده ۱

موقعیت و وظایف احزاب در حقوق اساسی

۱. احزاب یکی از اجزاء ضروری ارکان دموکراسی لیبرال در حقوق اساسی می‌باشند. آنها با مشارکت آزاد و پایدار خود در ایجاد اراده‌ی سیاسی مردم، وظیفه‌ی اجتماعی خود را که قانون اساسی برای آنها معین و تضمین کرده است به فرجام می‌رسانند.

۲. احزاب برای ایجاد اراده‌ی سیاسی مردم، در کلیه‌ی حوزه‌های زندگی اجتماعی مشارکت می‌کنند. این مشارکت به ویژه از طریق تأثیرگذاری بر شکل‌گیری افکار اجتماعی، تقویت و تعمیق آموزش سیاسی، پشتیبانی از شرکت فعال شهروندان در زندگی سیاسی، آموزش سیاسی شهروندان واجد شرایط برای تقبل مسئولیت اجتماعی، شرکت در انتخابات کشوری، ایالتی و محلی از طریق ارائه‌ی نامزدهای انتخاباتی، تأثیرگذاری بر رشد سیاسی در پارلمان و دولت، پیش بردن اهداف سیاسی تدوین‌شده‌شان در روند ایجاد اراده‌ی حکومتی و تأمین یک رابطه‌ی زنده‌ی پایدار بین مردم و ارگان‌های دولتی، صورت می‌گیرد.

۳. احزاب، اهداف خود را در برنامه‌های سیاسی بیان می‌کنند.

۴. احزاب، امکانات خود را فقط برای آن وظایفی بکار می‌برند که طبق قانون اساسی و این قانون معین شده است.

ماده ۲

مفهوم حزب

۱. احزاب، اتحادهایی از شهروندان می‌باشند که به طور پایدار یا برای یک زمان طولانی در سطوح کشوری یا ایالتی بر اراده‌ی سیاسی تأثیر می‌گذارند و قصد دارند به عنوان نماینده‌ی مردم در مجلس ملی آلمان یا یک مجلس ایالتی مشارکت نمایند. وسعت مشارکت آن‌ها به مجموعه شرایط واقعی آنها، یعنی به وسعت و استحکام سازمانی، تعداد اعضای و تضمین کافی برای جدیت تحقق اهداف آنها در صحنه‌ی اجتماعی وابسته است. اعضای یک حزب فقط می‌توانند افراد حقیقی باشند.

۲. اگر یک جمعیت شش سال تمام با پیشنهادات انتخاباتی مشخص خود در انتخابات کشوری و در انتخابات ایالتی شرکت ننماید، موقعیت حقوقی خود را به مثابه‌ی حزب از دست می‌دهد.

۳. جمعیت‌های سیاسی، حزب نیستند اگر

- ۱- اعضا یا اعضای هیئت مدیره‌ی آن‌ها اکثراً از خارجی‌ها تشکیل شده باشد، یا
- ۲- دفتر مرکزی یا مدیریت آن خارج از حوزه‌ی اعتباری این قانون وجود داشته باشد.

ماده ۳

مشروعیت فعال و غیرفعال

احزاب می‌توانند با نام خود یا شکایت حقوقی کنند یا مورد پیگرد قانونی قرار بگیرند. در صورتی که اساسنامه‌ی حزب مقررات دیگری وضع نکرده باشد، این ماده برای بالاترین مراجع فدراسیون‌های منطقه‌ای احزاب نیز اعتبار دارد.

ماده ۴

نام

۱. نام یک حزب باید به طور روشنی از نام دیگر احزاب متمایز باشد؛ همین مورد برای مخفف نام نیز اعتبار دارد. در تبلیغات انتخاباتی و روند انتخاباتی فقط نام کامل یا کوتاه‌شده‌ای می‌تواند استفاده شود که در اساسنامه‌ی حزب تعیین شده است؛ پی‌افزودهای اسمی می‌توانند حذف شوند.

۲. فدراسیون‌های منطقه‌ای، نام حزب را با پی‌افزود مرتبه‌ی تشکیلاتی‌شان مشخص می‌کنند. پی‌افزود برای فدراسیون‌ها فقط پس از کلمه‌ی حزب مجاز است. می‌توان در تبلیغات عمومی و در تبلیغات انتخاباتی از پی‌افزود صرف نظر کرد.

۳. فدراسیون‌های منطقه‌ای که از حزب خارج می‌شوند، حق استفاده از نام حزب را از دست می‌دهند. نام انتخاب‌شده جدید نباید فقط با یک کلمه‌ی اضافی به نام قبلی تشکیل شده باشد. همین مورد برای نام‌های کوتاه‌شده معتبر است.

ماده ۵

برخورد برابر

۱. اگر یکی از نهادهای مربوط به قوای سه‌گانه‌ی اجتماعی تأسیسات یا خدمات اجتماعی در اختیار احزاب قرار دهد، باید در این رابطه با همه‌ی احزاب به طور برابر برخورد شود. وسعت این کمک‌ها می‌تواند بنا بر اهمیت احزاب تا حداقل میزانی که برای رسیدن به اهداف حزبی لازم است، کاهش یابد. اهمیت احزاب به ویژه پس از نتایج آخرین انتخاباتِ نمایندگی سنجیده می‌شود. برای حزبی که در مجلس ملی از فراکسیون نیرومندی برخوردار است، باید وسعت این کمک‌ها حداقل دو برابر هر یک از احزاب دیگر باشد.

۲. برای اعطای کمک‌های دولتی به هنگام انتخابات، بند ۱ فقط برای احزابی معتبر است که پیشنهادات انتخاباتی خود را از قبل تحویل داده باشند.

۳. خدمات اجتماعی مندرج در بند ۱ می‌توانند با پیش‌شرط‌های معین و مشخصی که همه‌ی احزاب موظف به برآورده ساختن آنها هستند، وابسته شود.

۴. فصل چهارم بدون تغییر باقی می‌ماند.

فصل دوم

تشکیلات حزب

ماده ۶

اساسنامه و برنامه

۱. حزب باید یک اساسنامه‌ی کتبی و یک برنامه‌ی کتبی داشته باشد. فدراسیون‌های منطقه‌ای مسایل خود را از طریق اساسنامه‌های خود تنظیم می‌کنند، البته تا مادامی که اساسنامه‌ی فدراسیون بالاتر از آن در این مورد مقررات ویژه‌ای وضع نکرده باشد.

۲. اساسنامه‌ها باید شامل مقررات زیر باشند:

۱- نام و نام کوتاه‌شده، اگر چنین اختصاری بکار برده می‌شود، مقر حزب و منطقه‌ی فعالیت حزب [مشخص شوند].

۲- پذیرش یا خروج عضو

۳- حقوق و وظایف اعضاء

۴- تدابیر انضباطی مجاز علیه اعضاء و اخراج آنها (ماده ۱۰، بندهای ۳ تا ۵)

۵- تدابیر انضباطی مجاز علیه فدراسیون‌های منطقه‌ای

۶- تقسیم‌بندی کلی حزب

۷- ترکیب و اختیارات هیأت مدیره و دیگر ارگان‌ها

۸- تصمیم‌گیری توسط کنگره و مجمع نمایندگان طبق مندرجات قید شده در ماده ۹

۹- شرایط، شکل و موعد دعوت کنگره و مجمع نمایندگان و همچنین صورت‌برداری از تصمیمات اتخاذ شده.

۱۰- فدراسیون‌های منطقه‌ای و ارگان‌هایی که برای پیشنهاد نامزدها برای انتخابات نمایندگان مردم مجاز هستند، تا زمانی که در این رابطه مقررات قانونی ویژه‌ای وجود نداشته باشد،

۱۱- رأی‌گیری مستقیم اعضاء حزب و روشی که کنگره‌ی حزب، انحلال حزب یا فدراسیون منطقه‌ای یا ادغام با احزاب دیگر را بر طبق ماده ۹، بند ۳ تصویب می‌کند. اعتبار این تصمیم مطابق نتیجه‌ی رأی‌گیری مستقیم اعضا است که یا آن را تأیید، یا تغییر یا ابطال می‌کنند.

۱۲- شکل و محتوای نظام مالی که منطبق بر مقررات مندرج در فصل پنجم این قانون می‌باشند.

۳. هیأت مدیره باید موارد زیر را به رئیس انتخابات کشوری اعلام نماید:

۱- اساسنامه و برنامه‌ی حزب

۲- نام اعضای هیأت مدیره‌ی حزب و فدراسیون‌های ایالتی به همراه منصب (کارکرد) حزبی آنها

۳- انحلال حزب یا یک فدراسیون حزبی

تغییرات در بندهای ۱ و ۲ باید تا ۳۱ دسامبر سال تقویمی مربوطه اعلام گردند. همه اجازه دارند که به محتویات مدارک داده شده به رئیس انتخاباتی کشور دسترسی داشته باشند. نسخه‌ی کپی این مدارک را می‌توان به طور رایگان مطالبه کرد.

۴- همین مقررات اعلام شده برای احزاب کشوری، برای احزابی که تشکیلات آن محدود به یک ایالت می‌شود (احزاب ایالتی)، نیز صادق است.

ماده ۷

تقسیم‌بندی حزب

۱. احزاب به فدراسیون‌های [شعبه‌ها] منطقه‌ای تقسیم می‌شوند. بزرگی و وسعت فدراسیون‌های منطقه‌ای توسط اساسنامه مشخص می‌گردد. تقسیم‌بندی منطقه‌ای باید آن‌چنان پیاده شده باشد که مشارکت در ایجاد اراده‌ی سیاسی حزب برای تک تک اعضا ممکن شود. اگر تشکیلات یک حزب فقط به یک دولت-شهر محدود شده باشد دیگر نیازی به فدراسیون‌های منطقه‌ای ندارد؛ این همان حزب منظور شده در قانون می‌باشد. اتحادهای تشکیلاتی چند فدراسیون منطقه‌ای که به ساخت فدراسیونی تشکیلات حزب خدشه‌ی اساسی وارد نمی‌نمایند، مجاز می‌باشند.

۲. در صورتی که یک حزب فاقد فدراسیون‌های ایالتی باشد، مقررات منظور شده در این قانون برای فدراسیون‌های ایالتی پائین‌تر حزبی نیز اعتبار دارد.

ماده ۸

ارگان‌ها

کنگره و هیأت سیاسی، ارگان‌های ضروری حزب و فدراسیون‌های منطقه‌ای حزب می‌باشند. از طریق اساسنامه می‌توان تعیین کرد که در فدراسیون‌های غیرمحل به جای کنگره یک مجمع نمایندگان قرار گیرد که اعضای آن برای مدت حداکثر دو سال توسط کنگره و مجمع نمایندگان فدراسیون‌های پائین‌تر انتخاب می‌شوند. اگر احزاب ایالتی بیش از ۲۵۰ نفر عضو داشته باشند و فاقد فدراسیون‌های منطقه‌ای (ماده ۷، بند ۱، جمله‌ی ۴) باشند، می‌توانند یک مجمع نمایندگان را جایگزین کنگره نمایند. همچنین

فدراسیون‌های محلی که بیش از ۲۵۰ عضو دارند یا در یک منطقه‌ی وسیع جغرافیایی هستند می‌توانند مجمع نمایندگان تشکیل دهند.

ماده ۹

نمایندگان مجمع کنگره

(کنگره حزب، مجمع عمومی)

۱. مجمع اعضا یا مجمع نمایندگان (کنگره، مجمع عمومی) بالاترین ارگان فدراسیون منطقه‌ای می‌باشند. برای فدراسیون‌های مراتب بالاتر، عنوان «کنگره»، برای فدراسیون‌های مراتب پایین‌ترین، عنوان «مجمع عمومی» بکار برده می‌شود؛ مقررات وضع شده برای کنگره‌ی حزبی، برای مجمع عمومی نیز معتبر می‌باشد. کنگره‌ها حداقل هر دو سال یک بار تشکیل می‌شوند.

۲. اعضای هیأت سیاسی، اعضای دیگر ارگان‌های فدراسیون منطقه‌ای و همچنین وابستگان محافل شخصی (شخصیت‌ها) که در ماده ۱۱، بند ۲ ذکر شده، می‌توانند طبق اساسنامه عضو مجمع نمایندگان شوند، ولی تعداد این افراد نباید از یک پنجم کل تعداد اعضای صاحب حق رأی اعضای مجمع که اساسنامه تعیین کرده، تجاوز نماید.

۳. در چارچوب مسئولیت‌های فدراسیون منطقه‌ای درون حزب، کنگره حزب در خصوص برنامه‌های حزبی، اساسنامه، نظام حق عضویت، نظام دادگاه داوری، انحلال و ادغام با دیگر احزاب تصمیم‌گیری می‌کند.

۴. کنگره‌ی حزب، رئیس فدراسیون منطقه‌ای، قائم‌مقام رئیس و دیگر اعضای هیأت سیاسی، اعضای دیگر ارگان‌ها و نمایندگان عضو ارگان‌های بالاتر فدراسیون منطقه‌ای را انتخاب می‌کند، تا مادامی که این قانون مقررات دیگری تعیین نکرده باشد.

۵. کنگره حزب هر دو سال یک بار یک گزارش از هیئت سیاسی دریافت می‌کند و درباره‌ی آن تصمیم‌گیری می‌کند. گزارش بخش مالی باید قبل از تحویل، از سوی بازرس محاسباتی حزب مورد کنترل قرار گرفته شده باشد.

ماده ۱۰

حقوق اعضا

۱. ارگان‌های مسئول حزب با اتکاء به مقررات دقیق اساسنامه خود می‌توانند درباره‌ی پذیرش عضو آزادانه تصمیم بگیرند. رد تقاضای عضویت نیازی به ارائه‌ی دلیل نیست. ممنوعیت‌های کلی یا کوتاه مدت مجاز نیستند. اشخاصی که طبق حکم دادگاه فاقد حق انتخاب هستند، نمی‌توانند عضو یک حزب شوند.

۲. اعضای حزب و نمایندگان ارگان‌های حزبی از حق رأی مساوی برخوردارند. استفاده از حق رأی می‌تواند طبق مقررات دقیق اساسنامه به پرداخت حق عضویت عضو منوط گردد. عضو حق دارد که هر زمان از حزب خارج شود.

۳. در اساسنامه باید موارد زیر تعیین شده باشند:

۱- تدابیر انضباطی مجاز علیه اعضا،

۲- دلایلی که تدابیر انضباطی را محق می‌سازند،

۳- ارگان‌های حزبی‌ای که تدابیر انضباطی را تنظیم می‌کنند.

تصمیمات در مورد کنار گذاشتن مقامات حزبی یا عزل آن‌ها به سبب فقدان صلاحیت باید مستدل باشد.

۱- یک عضو فقط زمانی می‌تواند از حزب اخراج شود که عمداً علیه اساسنامه یا شدیداً علیه اصول یا نظام حزب عمل کرده و از این طریق به حزب خسارات سنگینی وارد آورده باشد.

۲- درباره‌ی اخراج عضو، دادگاه داورى که مطابق مقررات دادگاه داورى تشکیل شده است، تصمیم می‌گیرد. استیناف از دادگاه داورى بالاتر باید تضمین شده باشد. تصمیمات باید به طور کتبی مستدل شده باشند. در موارد فوری و سخت که اقدام فوری می‌طلبید، هیأت سیاسی حزب یا فدراسیون منطقه‌ای می‌توانند یک عضو را تا تصمیم‌گیری دادگاه داورى از حقوقش محروم نمایند.

ماده ۱۱

هیئت مدیره

۱. هیأت سیاسی حداقل هر دو سال یک بار انتخاب می‌شود. هیأت سیاسی باید حداقل از سه عضو تشکیل شده باشد.

۲. نمایندگان مجلس و دیگر شخصیت‌های حزبی می‌توانند بر طبق اساسنامه عضو هیأت سیاسی باشند،

در صورتی که آنها سمت یا وکالت خود را از طریق انتخابات بدست آورده باشند. تعداد اعضای که بر طبق ماده ۹ بند ۴ انتخاب نشده‌اند، نمی‌توانند از یک پنجم تعداد کل اعضای هیأت سیاسی تجاوز نمایند. رئیس حزب و خزانه‌دار حزب نمی‌توانند در یک بنیاد سیاسی نزدیک به حزب دارای سمت‌های مشابه باشند.

۳. هیأت سیاسی، فدراسیون منطقه‌ای را رهبری می‌کند و تکالیف حزب و تصمیمات ارگان‌های بالاتر خود را طبق قانون و اساسنامه انجام می‌دهد. طبق ماده ۲۶، بند ۲ قانون مدنی، هیأت سیاسی، فدراسیون منطقه‌ای را نمایندگی می‌کند، تا مادامی که اساسنامه مقررات دیگری وضع نکرده باشد.

۴. برای به اجرا در آوردن تصمیمات اتخاذ شده‌ی هیأت سیاسی و به فرجام رساندن تکالیف جاری و بسیار عاجل هیأت سیاسی، می‌توان از درون هیأت سیاسی یک هیأت اجرائی تشکیل داد. اعضای آن می‌توانند یا توسط هیأت سیاسی انتخاب شوند یا از طریقی که اساسنامه تعیین کرده است.

ماده ۱۲

کمیسیون‌های عمومی حزب

۱. اعضای کمیسیون‌های عمومی و نهادهای مشابه که طبق اساسنامه در رابطه با مشاوره یا تصمیم‌گیری مسایل سیاسی یا تشکیلاتی حزب از مسئولیت‌های وسیعی برخوردارند، می‌توانند از سوی فدراسیون‌های پائین‌تر نیز انتخاب شوند.

۲. هیأت سیاسی و شخصیت‌های سیاسی که در ماده ۱۱، بند ۲ تصریح شده، می‌توانند بر طبق اساسنامه به یک چنین ارگانی (کمیسیون) تعلق داشته باشند. تعداد این اعضای غیرانتخابی نباید از یک سوم تعداد کل اعضای این ارگان تجاوز نماید؛ این کمیسیون می‌تواند اعضای دیگری که فقط کارکرد مشاوره‌ای دارند بپذیرد ولی با این وجود باید تعداد این افراد از نصف تعداد کل کمیسیون کمتر باشد.

۳. سمت اداری اعضای انتخاب‌شده در ارگان‌های ذکر شده در بند ۱ حداکثر برای دو سال خواهد بود.

ماده ۱۳

ترکیب مجامع نمایندگان

آرایش مجامع نمایندگان یا هر ارگان دیگری که کل یا بخشی از آن از نمایندگان فدراسیون‌های منطقه‌ای تشکیل می‌شود، باید در اساسنامه مشخص شود. تعداد نمایندگان فدراسیون منطقه‌ای عموماً

متناسب با تعداد اعضای آن حوزه، مشخص می‌شود. اساسنامه می‌تواند تعیین نماید که مابقی تعداد نمایندگان، حداکثر نصف تعداد کل، متناسب با آرایه باشد که هر فدراسیون منطقه‌ای در آخرین انتخابات نمایندگی مجلس بدست آورده است. استفاده از حق رأی می‌تواند منوط به پرداخت حق عضویت فدراسیون شود.

ماده ۱۴

دادگاه‌های داوری حزب

۱. برای داوری و تصمیم‌گیری درباره‌ی دعوای حزبی یا یک فدراسیون منطقه‌ای و دعوای راجع به تفسیر و کاربرد اساسنامه باید بالاترین مراجع حزب و یا فدراسیون‌های منطقه‌ای، دادگاه‌های داوری تشکیل بدهند. چندین فدراسیون منطقه‌ای که در نواحی مختلف هستند می‌توانند دادگاه‌های داوری مشترک ایجاد نمایند.

۲. اعضای دادگاه‌های داوری حداکثر برای چهار سال انتخاب می‌شوند. این اعضا نباید عضو هیأت مدیره‌ی حزب یا فدراسیون منطقه‌ای باشند، در رابطه با حزب یا فدراسیون منطقه‌ای وظیفه‌ی کاری‌ای به عهده نداشته باشند و یا به طور منظم درآمد خود را از آنها دریافت ننمایند. آنها مستقل هستند و به فرامین حزبی مقید نیستند.

۳. اساسنامه می‌تواند پیش‌بینی کند که دادگاه‌های داوری به طور کلی یا در موارد خاص با ناظرانی (مقوم‌ها) که توسط طرفین دعوا به نسبت مساوی انتصاب می‌شوند، تکمیل شوند.

۴. برای فعالیت دادگاه داوری باید یک نظام دادگاه داوری تصویب شود که بتواند برای طرفین دعوا گوش شنوای حقوقی، محاکمه عادلانه و قضاوت بدون غرض‌ورزی اعضای دادگاه را تضمین نماید.

ماده ۱۵

ایجاد اراده در ارگان‌ها

۱. ارگان‌های حزب تصمیمات خود را با اکثریت ساده تصویب می‌کنند، تا مادامی که این قانون یا اساسنامه‌ی حزب اکثریت بالاتری را مقرر نکرده باشد.

۲. انتخاب اعضای هیئت سیاسی، نمایندگان مجمع و ارگان‌های بالاتر فدراسیون‌های منطقه‌ای باید به صورت رأی مخفی صورت گیرد. برای دیگر انتخابات درون حزبی رأی‌گیری می‌تواند به صورت علنی صورت گیرد، در صورتی که در این خصوص اعتراضی وجود نداشته باشد.

۳. حق تقاضا (برای مشورت و مباحثه - م) باید به گونه‌ای تنظیم شده باشد که ایجاد اراده‌ی دموکراتیک تضمین شده باشد، به ویژه اقلیت‌های حزبی بتوانند پیشنهادات خود را به کفایت به مباحثه بگذارند. در مجامع بالاتر فدراسیون‌های منطقه‌ای حداقل باید برای نمایندگان فدراسیون‌های منطقه‌ای مراتب پائین‌تر یک حق تقاضا قابل شد. به هنگام انتخابات و رأی‌گیری‌ها، تعهد به تصمیمات دیگر ارگان‌ها مجاز نیست.

ماده ۱۶

تدابیر علیه فدراسیون‌های منطقه‌ای

۱. انحلال و اخراج فدراسیون‌های پائین‌تر و عزل اداری کل ارگان‌های آن فقط به دلیل تخلفات بسیار بزرگ که علیه اصول یا تشکیلات حزب صورت گرفته است، مجاز می‌باشد. موارد زیر باید در اساسنامه مشخص شود:

۱- به چه دلایلی این تدابیر مجاز هستند،

۲- این تدابیر علیه کدام فدراسیون بالاتر و کدام ارگان این فدراسیون صورت می‌گیرد.

۲. هیأت سیاسی حزب یا یک فدراسیون بالاتر برای اقدام مندرج در بند ۱ به تأییدیه‌ی یک ارگان بالاتر نیاز دارد. این اقدام اگر در کنگره‌ی بعدی مورد بحث قرار نگیرد، فاقد جنبه‌ی قانونی است.

۳. علیه اقدام مندرج در بند ۱ می‌توان یک دادگاه داوری فرا خواند.

فصل سوم

ماده ۱۷

معرفی لیست نامزدهای انتخاباتی

معرفی لیست نامزدهای انتخاباتی برای انتخابات مجلس باید با رأی مخفی صورت بگیرد. معرفی لیست توسط قوانین انتخاباتی و اساسنامه‌های احزاب تعیین می‌شود.

فصل چهارم

تأمین مالی دولتی

ماده ۱۸

اصول و میزان تأمین مالی دولتی

۱. احزاب برای فعالیتهای تعیین شده خود در قانون اساسی یک بخش از منابع مالی خود را از دولت دریافت می‌کنند. معیار برای توزیع امکانات دولتی متناسب با موفقیت حزب در انتخابات مجلس اروپا، ملی و ایالتی و میزان حق عضویت اعضاء، حق عضویت وکلای مجلس و میزان اعانات جمع‌آوری شده است.

۲. حجم کل امکانات سالیانه‌ی دولتی قابل پرداخت به احزاب بالغ بر ۱۳۳ میلیون یورومی‌باشد (سقف مطلق).

۳. احزاب به طور سالیانه در چهارچوب امکانات دولتی یک بخش از منابع مالی خود را به اشکال زیر تأمین می‌نمایند:

۱- هفتاد سنت (۰/۷ یورو) برای هر رأی معتبر که به لیست آن حزب داده می‌شود یا

۲- هفتاد سنت (۰/۷ یورو) برای هر رأی معتبر که به لیست نامزدهای محلی داده می‌شود، در صورتی که این حزب در سطح ایالتی فاقد یک لیست مجاز باشد،

۳- سی و هشت سنت (۰/۳۸ یورو) برای هر یک یورویی که حزب به عنوان اهدائیه دریافت کرده است؛ در این جا فقط اهدائیه‌های افراد حقیقی تا ۳۳۰۰ یورو در نظر گرفته می‌شوند.

احزاب در کنار موارد ۱ و ۲ فوق، تا ۴ میلیون رأی، برای هر رأی معتبر ۰/۸۵ یورو دریافت می‌کنند.

۴. حق استفاده از امکانات دولتی مندرج در بند ۳ شماره‌های ۱ و ۳ شامل احزابی می‌شود که پس از نتیجه‌ی قطعی آخرین انتخابات اروپا یا کشوری حداقل ۰/۵ درصد از آراء معتبر یا در انتخابات ایالتی ۱/۰ درصد از آراء معتبر به لیست‌ها را بدست آورده باشند؛ برای پرداخت‌های مندرج در بند ۳، شماره ۱ و جمله‌ی ۱، شماره‌ی ۱ و جمله‌ی ۲ باید حزب این پیش‌شرط‌ها را به هنگام انتخابات مربوطه

برآورده نماید. حق استفاده از امکانات دولتی مندرج در بند ۳، شماره ۲ برای احزابی است که پس از نتیجه‌ی نهایی انتخابات ۱۰ درصد از رأی معتبر را در منطقه‌ی انتخاباتی بدست آورده باشند. جملات ۱ و ۲ برای اقلیت‌های ملی اعتبار ندارد.

۵. سقف کمک‌های مالی دولتی از میزان درآمدهای مندرج در ماده ۲۴، بند ۴، شماره‌های ۱ تا ۷ نباید تجاوز نماید (سقف نسبی). میزان کمک‌های مالی به همه‌ی احزاب نباید از سقف مطلق تجاوز کند.

۶. مجلس ملی پس از انتشار گزارشات پاسخ‌گویی احزاب صاحب نماینده در مجلس توسط رئیس مجلس، طبق ماده ۲۳، بند ۲، جمله‌ی ۳ درباره‌ی مطابقت میزان سقف مطلق تصمیم‌گیری می‌کند (ماده ۱۸، بند ۲). رئیس اداره‌ی کل آمار آلمان حداکثر تا ۳۰ آوریل هر سال یک گزارش درباره‌ی رشد شاخص قیمت‌های هزینه‌های ویژه‌ی یک حزب مربوط به سال قبل ارائه می‌دهد. اساس این شاخص قیمت‌ها ترانزنامه‌ای است که ۷۰ درصد آن مربوط به شاخص عمومی مصرف‌کنندگان است و ۳۰ درصد آن مربوط به شاخص تعرفه‌ی دستمزدهای ماهیانه کارکنان (کارمندان شرکت‌های خصوصی) می‌باشد.

۷. رئیس مجلس می‌تواند یک کمیسیون مستقل کارشناس برای مسایل مربوط به کمک‌های مالی دولتی برای احزاب فرابخواند.

۸. اگر یک حزب منحل شود یا ممنوع گردد از همان تاریخ انحلال دیگر کمک‌های مالی دولتی را دریافت نخواهد کرد.

ماده ۱۹

تقاضای برای کمک مالی دولتی

۱. برای تعیین و پرداخت کمک‌های دولتی برای سال مربوطه (Anspruchsjahr) احزاب می‌بایستی تقاضای خود را کتباً تا ۳۰ سپتامبر سال مربوطه به رئیس مجلس تحویل بدهند. تقاضا باید از سوی عضو مسئول هیأت سیاسی حزب که اساسنامه برای امور مالی تعیین کرده صورت بپذیرد و شامل یک آدرس پستی و حساب بانکی باشد. یک تقاضا کلی فدراسیون کشوری برای کل حزب کافی می‌باشد. تقاضاهای جزئی و منفرد نیز مجاز هستند. اگر کمک‌های مالی دولتی برای سال پیش از سال مربوطه تعیین شده باشند، رئیس مجلس دیگر برای تعیین کمک‌ها نیازی به تقاضای جدید ندارد.

تغییرات درون حزبی که بر روند تعیین کمک‌های مالی دولتی تأثیر می‌گذارند باید بلافاصله از سوی حزب به رئیس‌مجلس گزارش داده شوند. در صورت عدم چنین گزارشی حزب جوابگو خواهد بود.

۲. تقاضا برای پیش‌پرداخت (مساعده) باید در روز ۱۵ هر ماه قبل از پیش‌پرداخت بعدی به رئیس مجلس تحویل داده شود. این تقاضا می‌تواند برای چندین پیش‌پرداخت سالیانه همزمان صورت بگیرد. مطابق بند ۱ جملات ۵ تا ۷.

ماده ۱۹ الف

روش تعیین کمک مالی

۱. رئیس مجلس هر سال در ۱۵ فوریه میزان کمک‌های دولتی را برای سال گذشته‌ی (سال محق) هر حزب محق مشخص می‌کند. او اجازه دارد کمک‌های مالی دولتی را برای یک حزب طبق ماده ۱۸ و ۱۹ الف فقط بر اساس گزارش پاسخ‌گویی که منطبق بر مقررات فصل پنجم می‌باشد، مشخص کرده و بپردازد. اگر رئیس مجلس در رابطه با یک گزارش پاسخ‌گویی که به موقع تحویل داده شده، مطابق ماده ۲۳ الف، بند ۲، جریان تعیین کمک‌های دولتی را آغاز نماید، او کمک‌های دولتی را برای این حزب بر اساس گزارش پاسخ‌گویی فقط به طور موقتی تعیین می‌نماید و با قید ضمانت مالی، به حزب پرداخت می‌نماید. پس از پایان این روند، او حدود کمک‌های مالی دولتی را به طور قطعی تعیین می‌کند.

۲. اساس محاسباتی برای تعیین میزان کمک‌های دولتی، از یک سو آراء معتبری است که احزاب واجد صلاحیت تا تاریخ ۳۱ دسامبر سال محق در آخرین انتخابات اروپا و کشوری و آخرین انتخابات ایالتی بدست آورده‌اند و از سوی دیگر اعانات اعلام‌شده در گزارشات پاسخ‌گویی سال پیش می‌باشد (سال پاسخ‌گویی). (رئیس مجلس، طبق ماده ۱۸، بند ۴، آراء بدست‌آمده و معتبر هر حزب را در حساب موجودی آراء آن حزب داخل می‌کند و بدین نحو آخرین اطلاعات مربوطه را به‌روز می‌کند.

۳. حزب باید گزارش پاسخ‌گویی خود را تا ۳۰ سپتامبر سال بعد از سال پاسخ‌گویی به رئیس مجلس تحویل دهد. رئیس مجلس می‌تواند مهلت را تا سه ماه دیگر تمدید کند. اگر حزبی گزارش پاسخ‌گویی خود را در موعد مقرر تحویل ندهد، به طور قطعی حق استفاده از کمک‌های دولتی مربوط به اعانات را از دست می‌دهد (انقضای بخش اعانات). اگر حزبی گزارش پاسخ‌گویی خود را تا ۳۱ دسامبر سال بعد از سال محق تحویل ندهد، حق استفاده از کمک‌های دولتی را برای سال محق به طور قطعی از دست می‌دهد (انقضای بخش آراء انتخاباتی). اگر گزارش پاسخ‌گویی با تقسیم‌بندی مندرج در ماده ۲۴ مطابقت داشته باشد مطابق ماده ۳۰، بند ۲ نیز توسط یادداشت رسمی واریسی تأیید شده

باشد، موعد تحویل گزارش پاسخ‌گویی باید صرف‌نظر از صحت محتوای آن رعایت شود. تعیین کمک‌های مالی دولتی و پرداخت آن‌ها به دیگر احزاب بدون تغییر باقی می‌ماند.

۴. محاسبه‌ی سقف نسبی (ماده ۱۸، بند ۵) می‌بایستی مبتنی بر درآمدهایی باشند که طبق ماده ۲۴، بند ۴، شماره‌های ۱ تا ۷، در گزارشات سال پاسخ‌گویی انتشار یافته‌اند.

۵. به هنگام تعیین کمک‌ها، ابتدا سقف مطلق (ماده ۱۸، بند ۲) و سپس برای هر حزب سقف نسبی (ماده ۱۸، بند ۵) در نظر گرفته می‌شود. اگر مبلغ کمک‌های محاسبه‌شده دولتی از سقف مطلق تجاوز نمود، آن‌گاه حق استفاده‌ی احزاب از این کمک‌ها فقط به میزانی خواهد بود که منطبق بر سهم آن‌ها در این مبلغ می‌باشد.

۶. پرداخت کمک‌های دولتی برای آراء معتبر بدست آمده در انتخابات ایالتی به فدراسیون ایالتی مربوطه حزب صورت می‌گیرد به این نحو که برای هر رأی ۰.۵۰ یورو پرداخت می‌شود؛ کاهش‌های احتمالی مربوط به بند ۵ مورد توجه قرار نمی‌گیرند، البته تا آن جا که این کاهش‌ها توسط پرداخت‌های دولتی (ماده ۲۱، بند ۱ الف جمله‌ی ۱، بدیل ۲) صورت می‌گیرند. پرداخت مابقی کمک‌های دولتی به فدراسیون کشوری حزب و برای احزاب ایالتی به فدراسیون ایالتی داده می‌شوند.

ماده ۲۰

پرداخت مساعدت

۱. احزاب واجد صلاحیت حق تقاضای پیش‌پرداخت کمک‌های مالی دولتی را دارند. این پیش‌پرداخت‌ها توسط رئیس مجلس تعیین می‌شوند. اساس محاسبه این پیش‌پرداخت‌ها، کمک‌های تعیین شده برای هر حزب در سال پیشین است. پیش‌پرداخت‌ها در روزهای ۱۵ فوریه، ۱۵ مه، ۱۵ اوت و ۱۵ نوامبر باید پرداخت گردند؛ این پیش‌پرداخت‌ها نباید هر بار از ۲۵ درصد کل مبلغ کمک‌های دولتی تعیین شده‌ی سال پیش تجاوز نماید. اگر به عللی موجه، بخشی از کمک‌ها باید بازگردانده شوند، آن‌گاه می‌توان مساعده‌ها را با قید ضمانت پرداخت کرد.

۲. اگر پیش‌پرداخت‌ها از مبلغ تعیین شده تجاوز نمایند، یا دیگر حق استفاده از کمک‌های دولتی موجود نباشد، احزاب موظف هستند فوراً پیش‌پرداخت‌ها را بازگردانند. اگر در این رابطه اضافه‌پرداخت تشخیص داده شد، آن‌گاه رئیس مجلس می‌تواند از طریق یک حکم اداری برای پس‌گرفتن آن‌ها اقدام نماید و بلافاصله مبلغ مربوطه را تسویه نماید.

۳ . متناسب با همین نیز ماده ۱۹ الف، بند ۶، معتبر است.

ماده ۲۱

تخصیص کمک‌های دولتی

روش پرداخت و کنترل توسط دیوان محاسبات کشور

۱ . امکانات دولتی منظور شده در ماده‌های ۱۸ و ۲۰، تا آن جا که به ماده ۱۹ الف، بند ۶، جمله‌ی ۱ برمی‌گردد از سوی ایالت‌ها، مابقی از سوی دولت مرکزی از طریق رئیس مجلس به احزاب پرداخت می‌شود. رئیس مجلس موظف است فدراسیون‌های احزاب در ایالات را از سهم کمک‌های دولتی رسماً و لازم‌الاجرا مطلع سازد.

۲ . دیوان محاسبات عالی کشور بر اعمال رئیس مجلس به مثابه‌ی مقام اداری توزیع‌کننده‌ی کمک‌های دولتی، مطابقت آن‌ها با مقررات تعیین کمک‌ها و پرداخت آنها و اجرای قانونی آن‌ها مطابق ماده ۲۳ الف نظارت می‌کند.

ماده ۲۲

تعادل مالی درون حزبی

فدراسیون‌های کشوری احزاب، وظیفه‌ی مراقبت از تعادل مالی فدراسیون‌های ایالتی خود را به عهده دارند.

فصل پنجم

پاسخ‌گویی

ماده ۲۳

وظیفه‌ی پاسخ‌گویی اجتماعی

۱ . هیأت سیاسی حزب باید درباره‌ی منشاء و چگونگی استفاده از امکانات حزبی و همچنین درباره‌ی اموال حزب در پایان هر سال تقویمی (سال پاسخ‌گویی) در یک گزارش دقیق، مسئولانه و مبتنی بر حقیقت به جامعه پاسخ‌گو باشد. گزارش بایستی قبل از تحویل به رئیس مجلس در هیأت سیاسی حزب مورد مشورت قرار بگیرد. هیأت سیاسی مرکزی حزب، هیأت‌های سیاسی فدراسیون‌های ایالتی

و هیأت‌های سیاسی فدراسیون‌های منطقه‌ای که هم‌ارز فدراسیون‌های ایالتی می‌باشند هر کدام مسئول پاسخ‌گویی خود هستند. گزارشات پاسخ‌گویی توسط رئیس و یک عضو هیأت سیاسی که از سوی حزب برای امور مالی انتخاب شده یا توسط یک کمیته که توسط اساسنامه برای امور مالی تعیین شده با امضا گواهی می‌شود. این اعضای هیأت سیاسی که مسئول امور مالی هستند با امضای خود تضمین می‌کنند که اطلاعات مندرج در گزارشات پاسخ‌گویی منطبق بر اطلاعات دقیق، وجدان و حقیقت می‌باشند. گزارش پاسخ‌گویی کل حزب از سوی یک عضو هیأت سیاسی از هیأت سیاسی مرکزی که از طرف کنگره برای امور مالی انتخاب شده یا از سوی یک عضو هیأت سیاسی مرکزی در کمیته‌ای که توسط اساسنامه برای امور مالی تعیین شده جمع‌بندی و امضا می‌شود.

۲. گزارش پاسخ‌گویی باید از سوی یک حسابرس یا یک شرکت حسابرسی مطابق با مقررات ماده‌های ۲۹ تا ۳۱ مورد واری قرار گیرند. احزابی که نمی‌توانند شروط ماده ۱۸، بند ۴، جمله ۱، نیم جمله اول را برآورده نمایند، می‌توانند گزارش پاسخ‌گویی خود را توسط یک حسابدار سوگندخورده یا یک شرکت حسابداری مورد واری قرار دهند. مطابق مهلت مندرج در ماده ۱۹ الف، بند ۳، جمله ۱، نیم جمله اول باید گزارش به رئیس مجلس تحویل داده شود و او آن را در مطبوعات مجلس منتشر و توزیع نماید. اگر حزبی پیش‌شرط‌های ماده ۱۸، بند ۴، جمله ۱، نیم‌جمله اول را برآورده نکند و در سال پاسخ‌گویی نه درآمدی داشته باشد و نه اموالش از ۵۰۰۰ یورو تجاوز کند، می‌تواند به رئیس‌مجلس یک گزارش واری‌نشده ارائه دهد. رئیس مجلس می‌تواند گزارشات پاسخ‌گویی واری‌نشده را انتشار دهد. گزارش پاسخ‌گویی حزب باید به کنگره مرکزی حزب برای بحث و مذاکره ارایه داده شود.

۳. مطابق ماده ۲۳ الف، رئیس مجلس موظف است که مطابقت گزارش پاسخ‌گویی را با مقررات مندرج در فصل پنجم کنترل نماید. نتیجه‌ی بازرسی باید مطابق بند ۴ در گزارش گنجانده شود.

۴. رئیس مجلس هر دو سال یک بار درباره‌ی وضعیت مالی احزاب و همچنین درباره‌ی گزارشات پاسخ‌گویی احزاب، گزارش می‌دهد. اضافه بر آن او گزارشات کوتاه سالیانه از درآمدها، هزینه‌ها و همچنین وضعیت دارایی احزاب که مقایسه‌ای با سال‌های گذشته است، تنظیم می‌نماید. گزارشات در مطبوعات مجلس درج و توزیع می‌گردند.

ماده ۲۳ الف

واری گزارش پاسخ‌گویی

۱. رئیس مجلس صحت صوری و محتوایی گزارش تحویل داده شده را واری می‌کند. او مطابقت گزارش پاسخ‌گویی را با مقررات فصل پنجم تعیین می‌کند. واری مجدد فقط پیش از به سر آمدن مهلت تعیین‌شده در ماده ۲۴، بند ۲ مجاز است.

۲. اگر رئیس مجلس متوجهی شواهد مشخصی شود که دال بر اطلاعات نادرست در گزارش پاسخ‌گویی یک حزب باشند، به حزب مربوطه فرصت می‌دهد که نسبت به اینموارد موضع‌گیری نماید. او می‌تواند از حزب تأییدیه‌ای درخواست نماید که صحت موضع‌گیری حسابرس یا شرکت حسابرسی، حسابدار سوگندخورده یا شرکت حسابداری را گواهی می‌کند.

۳. اگر طبق بند ۲، حزب نتواند نکات نادرست در گزارش پاسخ‌گویی را برطرف نماید، آن گاه رئیس مجلس می‌تواند با توافق حزب یک حسابرس یا یک شرکت حسابرس دلخواه را مأمور کند که مطابقت گزارش پاسخ‌گویی حزب با مقررات فصل پنجم را واریسی نماید. حزب باید تضمین نماید که حسابرس تعیین‌شده توسط رئیس مجلس می‌تواند به مدارک و اسناد لازمه دسترسی داشته و آنها را مطالعه و واریسی نماید. هزینه‌های این جریان را رئیس مجلس به عهده می‌گیرد.

۴. پس از پایان روند واریسی، رئیس مجلس یک اطلاعیه‌ای صادر می‌کند که در آن او در صورت لزوم نادرستی‌های احتمالی گزارش پاسخ‌گویی را مشخص کرده و مطابق میزان اطلاعات نادرست، مبلغ مربوطه را تعیین می‌کند. در این اطلاعیه باید درج شود که آیا نادرستی‌های گزارش مربوط به تخطی از مقررات درباره‌ی محاسبه‌ی درآمدها و هزینه‌ها، ترازنامه‌ی اموال یا بخش تشریحی) ماده ۲۴، بند ۷) بوده است.

۵. حزبی که گزارشات پاسخ‌گویی‌اش از اطلاعات نادرست برخوردار است، باید گزارش پاسخ‌گویی خود را تصحیح نماید و طبق تصمیم رئیس مجلس بخشی یا تمام گزارش را از نو تحویل دهد. این کار می‌بایستی توسط یک حسابرس یا یک شرکت حسابرسی، یک حسابدار سوگندخورده یا یک شرکت حسابداری سوگندخورده با یک یادداشت رسمی تأیید گردد. اگر مبلغی که باید تصحیح شود در موارد ویژه از ۱۰۰۰۰ یورو و در سال محاسباتی حزب از ۵۰۰۰۰ یورو تجاوز نکند، می‌توان جدا از جملات ۱ و ۲، تصحیحات در گزارش پاسخ‌گویی برای سال آینده نیز محسوب شوند.

۶. گزارشات پاسخ‌گویی تصحیح‌شده باید یا به طور تمام و کمال یا فقط آن بخش تصحیح شده در مطبوعات مجلس انتشار یابند.

۷. اطلاعات بدست آمده در این روند واریسی که به حسابداری حزب مربوط نمی‌شوند، انتشار نمی‌یابند و به دیگر مراجع دولتی جمهوری فدرال آلمان داده نمی‌شوند. پس از پایان واریسی، رئیس مجلس باید بلافاصله آنها را نابود سازد.

ماده ۲۳ ب

وظیفه‌ی اعلان به هنگام تشخیص اشتباهات در گزارش پاسخ‌گویی

۱. اگر حزبی متوجه شد که در گزارش پاسخ‌گویی به موقع و منظم خود به رئیس مجلس نادرستی‌هایی موجود است، باید آن‌ها را بلافاصله به رئیس مجلس کتباً اعلام کند.

۲. برای نادرستی‌های اعلان شده توسط حزب، آن حزب مشمول پیامدهای قانونی ماده ۳۱ ب یا ماده ۳۱ پ، نمی‌شود. این البته در صورتی است که قبل از زمان اعلان، این اطلاعات نادرست در جایی دیگر منتشر نشده یا در اختیار رئیس مجلس قرار نگرفته و یا در جریان اداری کشف نشده باشند و حزب پیش از هر منبع اطلاعاتی دیگر در این رابطه تمام واقعیت امر را علنی و تصحیح کند. مزایای مالی که به‌ناحق به حزب اختصاص یافته‌اند باید توسط حزب طی یک مهلت تعیین شده به رئیس مجلس برگردانده شوند.

۳. متناسب با همین نیز ماده ۲۳ الف، بندهای ۵ و ۶ معتبر هستند.

ماده ۲۴

گزارش پاسخ‌گویی

۱. گزارش پاسخ‌گویی شامل نتایج حسابرسی‌های مبتنی بر درآمدها و هزینه‌های مقرر در این قانون، ترازنامه‌ی دارایی مربوط به آن و همچنین یک بخش توضیحی می‌باشد. این گزارش با اتکاء به اصول قانونی حسابداری که منطبق بر مناسبات واقعی می‌باشد درباره‌ی منشاء و بهره‌برداری از امکانات و دارایی حزب اطلاع می‌دهد.

۲. متناسب با همین نیز، مقررات تجاری معتبر برای حسابداری که برای همه بازرگانان جاری است، در این جا نیز اعتبار دارد، البته تا مادامی که این قانون مقررات دیگری را تعیین نکرده باشد. صورت‌حساب‌ها، دفاتر حسابرسی، ترازنامه‌ها و گزارشات پاسخ‌گویی باید برای ده سال نگهداری شوند. مهلت نگهداری با پایان سال محاسباتی آغاز می‌شود.

۳. گزارش پاسخ‌گویی کل حزب می‌بایستی شامل گزارشات پاسخ‌گویی فدراسیون کشوری و فدراسیون ایالتی و همچنین گزارشات پاسخ‌گویی فدراسیون‌های منطقه‌ای پائین‌تر هر فدراسیون ایالتی باشد. فدراسیون‌های ایالتی و فدراسیون‌های پائین‌تر آن‌ها باید لیست بی‌کم و کاست (کامل) همه‌ی اعانات و

اعانه‌دهندگان را با نام و آدرس ضمیمه نمایند. فدراسیون کشوری باید این لیست‌ها را برای تعیین میزان کل اعانات هر اعانه‌دهنده‌ای جمع‌بندی نماید. فدراسیون‌های ایالتی باید گزارشات فدراسیون‌های منطقه‌ای پایین‌تر از خود را جمع‌آوری کرده و در مدارک پاسخ‌گویی خود نگهداری نمایند.

۴. محاسبه‌ی درآمدها شامل موارد زیر می‌شود:

۱- حق عضویت‌ها

۲- حق عضویت و کلای مجلس و حق عضویت‌های منظم دیگر

۳- اعانات از افراد حقیقی

۴- اعانات از افراد حقوقی

۵- درآمدهای ناشی از فعالیت‌های تجاری و سهام

۶- درآمدهای ناشی از اموال دیگر

۷- درآمدهای ناشی از برنامه‌های انتفاعی، فروش محصولات چاپی و انتشارات و دیگر فعالیت‌هایی که منبع درآمد می‌باشند.

۸- کمک‌های دولتی

۹- درآمدهای غیره

۱۰- یارانه‌های مربوط به حوزه‌ها (تقسیمات حزبی)

۱۱- درآمدهای کلی طبق شماره‌های ۱ تا ۱۰

۵. هزینه‌های شامل موارد زیر می‌باشند:

۱- هزینه‌های کارمندان

۲- هزینه‌های مواد

(۱) برای امورات جاری

(۲) برای کارهای عمومی سیاسی

(۳) برای مبارزات انتخاباتی

(۴) برای مدیریت اموال و بهره‌های ناشی از آن

(۵) بهره‌های دیگر

(۶) هزینه‌های دیگر

۳- پیش‌پرداخت‌ها (مساعدات) به حوزه‌های حزبی

۴- کل هزینه‌ها طبق شماره‌های ۱ تا ۳

۶. ترازنامه‌ی اموال شامل موارد زیر می‌باشد:

۱- موارد ثروت

دارایی غیرمنقول

(۱) خانه و زمین

(۲) تأسیسات تجاری

سرمایه‌ی مالی

(۱) شراکت در شرکت‌ها

(۲) دیگر سرمایه‌گذاری‌های مالی

سرمایه‌های در گردش

(۱) مطالبات از حوزه‌ها

(۲) مطالبات از کمک‌های مالی دولت

(۳) موجودی‌های پولی

(۴) دیگر اشیاء سرمایه‌ای

کل موارد ثروت

۲- موارد بدهی‌ها

کسری‌های ترازنامه‌ای

(۱) تعهدات حقوق بازنشستگی

(۲) دیگر کسری‌های ترازنامه‌ای

تعهدات

(۱) تعهدات در مقابل حوزه‌ها

(۲) تعهدات بازگرداندن کمک‌های مالی دولتی

(۳) تعهدات در مقابل بانک‌ها

(۴) تعهدات در مقابل وام‌دهندگان

(۵) مابقی (دیگر) تعهدات

تمام موارد بدهی‌ها

۳- دارایی خالص (مثبت و منفی)

۷. باید به ترازنامه‌ی دارایی یک بخش توضیحی که به ویژه شامل نکات زیر باشد، اضافه نمود:

۱- لیست سرمایه‌گذاری‌ها مطابق بند ۶ شماره‌ی ۱ و همچنین سرمایه‌گذاری‌های مستقیم و غیرمستقیم مندرج در حساب‌های سالانه، هر کدام با نام و محل و با ذکر نوع مشارکت و میزان سرمایه‌ی اسمی؛ به علاوه باید میزان سهم سرمایه، سرمایه‌ی خالص و نتیجه‌ی محاسباتی آخرین سال تجاری این شرکتها ذکر شوند. در ضمن باید سرمایه‌گذاریهای ذکر شده در محاسبات سالانه در اطلاعات حاصله از حسابرسی‌ها نیز درج شوند. سرمایه‌گذاریها مندرج در این قانون همان سهامی هستند که بند ۲۷۱، ماده‌ی ۱ قانون تجارت تعریف کرده است؛

۲- اگر در شرکت‌های رسانه‌ای سرمایه‌گذاری شده، باید تولیدات اصلی این شرکت‌های رسانه‌ای ذکر شوند؛

۳- طبق قانون ارزیابی اموال غیرمنقول (دارایی خانه و زمین طبق ماده ۱۴۵ و صفحات متعاقب از قانون ارزیابی اموال غیرمنقول) باید هر پنج سال یک بار دارایی‌های غیرمنقول (خانه و زمین) و سرمایه‌گذاریهای خصوصی حزب ارزیابی شوند؛

۸. در گزارش پاسخ‌گویی باید مبلغ اعانات افراد حقیقی تا ۳۳۰۰ یورو برای هر فرد و مبالغ اعانات افراد حقیقی که از مرز ۳۳۰۰ یورو تجاوز می‌کنند، به طور جداگانه مشخص شوند.

۹. مقدمه‌ی گزارش پاسخ‌گویی باید شامل یک جمع‌بندی از موارد زیر باشد:

۱- درآمدهای کل حزب مطابق بند ۴ شماره‌ی ۱ تا ۹ و میزان آن

۲- هزینه‌های کل حزب مطابق بند ۵ شماره‌ی ۱ و ۲ و میزان آن

۳- تعیین مانده (اضافه) یا کسری

۴- اجزاء دارایی کل حزب طبق بند ۶، شماره‌ی ۱، دارایی غیرمنقول و سرمایه‌ی مالی و میزان آن

۵- بدهی‌های کل حزب طبق ماده‌ی ۶، موارد بدهی و میزان آن

۶- دارایی خالص کل حزب (مثبت و منفی)

۷- درآمدهای کل، هزینه‌های کل، مانده‌ها یا کسری‌ها و همچنین دارایی‌های خالص سه حوزه‌ی تقسیم‌بندی یعنی فدراسیون کشوری، فدراسیون‌های ایالتی و فدراسیون‌های پائین‌تر از آن‌ها. در کنار

مبالغ مطلق مربوط به شماره‌های ۱ و ۲ درصد مقدار درآمد طبق شماره‌ی ۱ و مقدار هزینه‌ها طبق شماره‌ی ۲ باید تعیین شوند. برای مقایسه باید مبالغ سال گذشته ذکر شوند.

۱۰. همه‌ی اعضاء حزب تا ۳۱ دسامبر سال محاسباتی باید ثبت شده باشند.

۱۱. حزب می‌تواند توضیحات اضافی به گزارش پاسخ‌گویی ضمیمه نماید.

۱۲. بارانه‌های دولتی که به سازمان‌های سیاسی جوانان اختصاص می‌یابد به هنگام تعیین سقف مطلق مورد توجه قرار نمی‌گیرند. آن‌ها در گزارش هر حزب باید به لحاظ اطلاعاتی درج شده باشند و در محاسبات درآمدی و هزینه‌ای حزب ملاحظه نمی‌شوند.

ماده ۲۵

اعانات

۱. احزاب محق هستند، اعانات بپذیرند. اعانات تا مرز ۱۰۰۰ یورو را می‌توان به صورت نقد دریافت کرد. اعضای حزبی که اعانات دریافت می‌کنند، موظفند که فوراً اعانات گرفته شده را به یک عضو هیأت سیاسی که اساسنامه برای امور مالی تعیین کرده اطلاع دهند. یک حزب فقط زمانی می‌تواند اعانات دریافت کند که تحت نظارت یک عضو هیأت سیاسی به عبارتی مسئول امور مالی یا کارمند صلاحیت‌دار حزب، قرار داشته باشند؛ اعاناتی که بلافاصله پس از دریافت به اعانه‌دهنده بازگردانده می‌شوند جزو اعانات حزبی محسوب نمی‌شوند.

۲. احزاب مجاز نیستند در موارد زیر اعانات بپذیرند:

۱- اعانات از شرکت‌های دولتی، فراکسیون‌های پارلمانی و گروه‌های پارلمانی و همچنین از فراکسیون‌ها و گروه‌های نمایندگان محلی؛

۲- از بنیادهای سیاسی، شرکت‌ها، جمعیت‌ها و موسسات دولتی، که طبق اساسنامه یا مقررات آن موسسه یا هر نظامنامه‌ی دیگری، عملاً مدیریت آن‌ها صرفاً در خدمت اهداف مستقیم، غیرانتفاعی، خیریه‌ای یا کلیسایی می‌باشد (ماده‌های ۵۱ تا ۶۸ نظامنامه‌ی مالیاتی)؛

۳- اعاناتی که خارج از حوزه‌ی اعتباری این قانون باشند، مگر این که

۱) این اعانات به طور مستقیم از دارایی یک تبعه‌ی آلمانی که ساکن آلمان نباشد، یا یک شهروند عضو اتحادیه اروپا، یا یک بنگاه اقتصادی که بیش از ۵۰ درصد سهام آن متعلق به آلمانی‌ها یا متعلق به یک شهروند عضو اتحادیه‌ی اروپا باشد یا مرکز اصلی آن در یکی از کشورهای عضو اتحادیه‌ی اروپا قرار داشته باشد، به حزب داده شود.

۲) این اعانات به احزاب اقلیت‌های ملی آلمانی‌تبار ساکن آلمان مربوط شوند که از وابستگان خود از کشورهای همجوار آلمان دریافت می‌کنند. [۲]

۳) اعانه‌ی یک خارجی که بیش از ۱۰۰۰ یورو نباشد؛

۴) اعانات از فدراسیون‌های حرفه‌ای (صنفی) که طبق فرامین درونی فدراسیون برای احزاب سیاسی اختصاص یافته است؛

۵) اعانات از شرکتهایی که کاملاً یا بخشی از آن در مالکیت دولت قرار دارد یا توسط دولت مدیریت یا اداره می‌شود، در صورتی که مشارکت دولت در این شرکت‌ها از مرز ۲۵ درصد تجاوز کند؛

۶) اعانات منفردی که از ۵۰۰ یورو بیشتر هستند و هویت اعانه‌دهنده معلوم نیست یا این که موضوع بر سر انتقال اعانه‌ی فرد سومی است که نامش ذکر نشده است؛

۷) اعاناتی که به طور مشخص با هدف قایل شدن یک مزیت اقتصادی یا سیاسی برای حزب صورت می‌گیرد؛

۸) اعاناتی که از طریق یک شخص واسط برای اخذ حق‌الزحمه بدست آمده باشد و اجرت فرد واسط از ۲۵ درصد کل اعانه تجاوز کند.

۳. اعانات و حق عضویت و کلای مجلس به یک حزب، یا یک یا چندین فدراسیون منطقه‌ای که ارزش کل آن‌ها در یک سال تقویمی (سال محاسباتی) از ۱۰۰۰۰ یورو تجاوز کند، باید با ذکر نام و آدرس اعانه‌دهنده و همچنین میزان کل اعانه در گزارش پاسخ‌گویی وارد بشود. اعانات منفردی که از میزان ۵۰۰۰۰ یورو تجاوز می‌کنند، باید فوراً به رئیس مجلس اعلان شوند. رئیس مجلس، اعانه را با ذکر اعانه دهنده در مطبوعات متعارف مجلس منتشر می‌کند.

۴. طبق ماده ۲، اعانات غیر مجاز باید توسط حزب، حداکثر به همراه تحویل گزارش پاسخ‌گویی برای سال مربوطه (ماده ۱۹ الف، بند ۳) به رئیس مجلس اطلاع داده شود.

ماده ۲۶

مفهوم درآمد

۱. تا مادامی که برای انواع مختلف درآمدها (ماده ۲۴ بند ۴) قانون ویژه‌ای وضع نشده باشد، پول یا هر چیز دارای ارزش پولی که حزب کسب کرده باشد، درآمد محسوب می‌شود. تحت عنوان درآمد، معافیت‌ها از تعهدات پرداختی، پول حاصل از برنامه‌ها و جلسات انتفاعی و اقداماتی که توسط کسانی دیگر برای حزب صورت می‌گیرد، لغو تعهدات پرداختی مانند حقوق بازنشستگی و غیره و همچنین افزایش ارزش اموال سرمایه‌ای.

۲. همه‌ی درآمدها باید با مبلغ دقیق در جای پیش‌بینی شده خود بکار برده شوند و در ترازنامه‌ی اموال نیز درج گردند.

۳. کالاهای اقتصادی غیر پولی باید با ارزش پولی مساوی یعنی قیمت‌های مرسوم در بازار بیان شوند.

۴. همکاری افتخاری در احزاب اساساً بدون دستمزد صورت می‌گیرد. اشیاء، کارها و خدماتی که همکاران خارج از روند کاری حزب بدون دستمزد در اختیار قرار می‌دهند، به عنوان درآمد در نظر گرفته نمی‌شوند. به همین دلیل در این جا هزینه‌ای صورت نمی‌گیرد.

۵. مبالغ و کمک‌های مالی دولتی که از همان ابتدا برای توزیع در میان فدراسیون‌های منطقه‌ای مشخص شده‌اند، به آن بخشی از حزب اعلام می‌شود که سرانجام نزد آن باقی خواهد ماند.

ماده ۲۶ الف

مفهوم هزینه

۱. تا مادامی که برای انواع مختلف هزینه‌ها (ماده ۲۴ بند ۵) قانون ویژه‌ای وضع نشده باشد، هزینه عبارت است از هر گونه استهلاک پولی یا شی‌ای که دارای ارزش پولی باشد به علاوه‌ی مصرف درآمدها که حزب طبق ماده ۲۶ بند ۱ جمله‌ی ۲، هزینه کرده است. تحت عنوان هزینه همچنین استهلاک‌های متعارف و غیرمتعارف دارایی ثابت و ایجاد صندوق پشتوانه نیز فهمیده می‌شود.

۲. متناسب با آن نیز ماده ۲۶، بند ۲ معتبر است.

۳. اموال ثابت در زمان فروش با ارزش دفتری خود به عنوان هزینه قابل ضبط است.

۴. هزینه‌های تسویه‌ای فی‌مابین حوزه‌های حزب برای حوزه‌ای معتبر است که مسئولیت اقتصادی آن را به عهده دارد.

ماده ۲۷

انواع درآمدها

۱. حق عضویت اعضا فقط آن کمک‌های پولی منظمی است که یک عضو بر اساس مقررات حقوقی اساسنامه پرداخت می‌نماید. حق عضویت وکلای مجلس کمک‌های پولی‌ای هستند که صاحب مقام دولتی (وکیل مجلس) اضافه بر حق عضویت خود می‌پردازد. اعانات، پرداخت‌های نوع دیگر می‌باشند. تخصیص‌های ویژه و جمع‌آوری پول و اعانات که دارای ارزش پولی هستند. فقط آن اعاناتی که اعضا به طور رایگان در اختیار حزب قرار می‌دهند، مستثنا هستند.

۲. درآمدهای دیگر طبق ماده ۲۴ بند ۴ شماره ۹ باید لیست بندی و شرح داده شوند، اگر این درآمدها طبق ماده ۲۴ بند ۳ برای یکی از حوزه‌های حزب بیش از ۲ درصد از مبلغ درآمد مندرج در ماده ۲۴ بند ۴ شماره ۱ تا ۶ را تشکیل دهند. افزون بر این باید درآمدهایی که بیش از ۱۰۰۰۰ یورو هستند، اعلام شوند. اگر ارث و ماترک دارای ارزشی بیش از ۱۰۰۰۰ یورو باشد باید مقدار آن، نام و آخرین آدرس پستی متوفی (ارث‌گذار) در گزارش پاسخ‌گویی ذکر شود.

ماده ۲۸

ترازنامه‌ی اموال

۱. در ترازنامه باید تک تک موارد اموال که ارزش خرید آنها بیش از ۵۰۰۰ یورو (شامل مالیات بر درآمد) است، قید شوند.

۲. ارزش خریدی و تولیدی موارد اموال به مرور زمان کاهش می‌یابد و این‌ها در استهلاک‌های متعارف گنجانده می‌شوند. استهلاک‌های مالیاتی متعارف برای سرمایه‌های غیرمنقول مانند خانه و زمین صورت نمی‌گیرد.

۳. حوزه‌های زیر فدراسیون‌های ایالتی می‌توانند درآمدها و هزینه‌های خود را برای آن سالی منظور دارند که به طور واقعی دریافت کرده‌اند، حتی اگر این مطالبات یا تعهدات در سال پیش بوجود آمده باشند.

ماده‌های ۲۴۹ تا ۲۵۱ قانون تجارت می‌توانند برای لیست گزارشات پاسخ‌گویی این حوزه‌های در نظر گرفته نشود.

ماده ۲۹

وارسی گزارش پاسخ‌گویی

۱. واری بر طبق ماده ۲۳ بند ۲ جمله‌ی ۱، شامل حزب در سطح کشوری و ایالتی و با تشخیص بازرسی می‌تواند حداقل ده فدراسیون منطقه‌ای را در برگیرد. واری باید حسابرسی حزب را نیز در بر گیرد. علت گستردگی واری این است که معلوم شود آیا مقررات قانونی رعایت شده‌اند یا خیر. واری این گونه تنظیم شده است که نادرستی‌ها و تخلفات قانونی به هنگام اجرای کارهای حزبی مشخص شوند.

۲. بازرسی می‌تواند همه‌ی توضیحات و اسناد ضروری برای واری را از هیأت‌های مدیره و کفیل‌های آن‌ها مطالبه نماید. در همین رابطه او مجاز است که برای تنظیم گزارش پاسخ‌گویی، مدارک، دفاتر و یادداشت‌ها و همچنین صورت حساب‌ها و لیست اموال را واری نماید.

۳. هیأت مدیره‌ی فدراسیون منطقه‌ای مورد بازرسی باید کتباً تضمین نماید که در گزارش پاسخ‌گویی همه‌ی درآمدها، هزینه‌ها و اموال را درج نموده است. در این جا می‌توان به تضمین هیأت‌های مدیره‌ی فدراسیون‌های پائین‌تر نیز استناد نمود. در این جا تضمین عضو هیأت مدیره‌ای که مسئول امور مالی است کافی می‌باشد.

ماده ۳۰

گزارش واری و یادداشت رسمی واری

۱. نتیجه‌ی واری باید در یک گزارش واری به طور کتبی ثبت شود و به هیأت سیاسی حزب و هیأت سیاسی فدراسیون مورد واری ارائه شود.

۲. اگر نتیجه‌ی واری نشان دهد که اطلاعات مندرج در گزارش صحیح می‌باشند در این صورت باید بازرسی این موضوع را با یک یادداشت رسمی تأیید نماید. در این یادداشت رسمی گفته می‌شود که این واری به طور مسئولانه، مبتنی بر دفاتر حسابداری، مدارک، توضیحات و گزارش پاسخ‌گویی ارائه شده توسط هیأت‌های مدیره صورت گرفته (ماده ۲۹ بند ۱) و همه چیز منطبق بر مقررات این قانون بوده است. اگر واری نشان دهد که اطلاعات مندرج در گزارش دارای ایراد هستند، آن گاه بازرسی باید در یادداشت رسمی خود یا گواهی نکند یا تأییدیه خود را فقط محدود به بخش‌های صحیح گزارش نماید. نام فدراسیون‌های واری شده باید در یادداشت رسمی آورده شود.

۳. یادداشت رسمی واریسی باید ضمیمه‌ی گزارش پاسخ‌گویی بشود و طبق ماده ۲۳ بند ۲ جمله‌ی ۳ به طور تمام و کمال به همراه گزارش منتشر گردد.

ماده ۳۱

بازرسی

۱. حسابرس یا حسابدار سوگندخورده مجاز نیست که در موارد زیر سمتِ بازرسی را داشته باشد، اگر

- ۱- یک سمت یا کارکردی در حزب یا برای حزب انجام دهد، یا سه سال پیش از آن انجام داده باشد؛
- ۲- در نوشتن دفاتر حسابداری یا تنظیم گزارش پاسخ‌گویی واریسی شونده مشارکت کرده باشد؛
- ۳- نماینده‌ی قانونی، کارگر، عضو شورای نظارت یا شریک یک شرکت حقیقی یا حقوقی یا صاحب یک شرکت باشد، اگر آن شرکت حقوقی یا حقیقی، یا یکی از شرکاء یا شرکت فردی طبق شماره‌ی ۲ اجازه‌ی بازرسی بودن نداشته باشد؛
- ۴- به هنگام واریسی، شخصی را بگمارد که طبق شماره‌های ۱ تا ۳ اجازه واریسی نداشته باشد؛

۲. یک شرکت حسابرسی یا حسابداری مجاز نیست بازرسی شود، اگر

- ۱- آن شرکت طبق بند ۱ شماره‌ی ۳ به عنوان شریک یک شرکت حقوقی یا یک شرکت خصوصی یا طبق بند ۱ شماره‌ی ۲ یا ۴ نباید بازرسی شود؛
- ۲- آن شرکت یکی از نمایندگان قانونی یا یکی از شریک‌های آن مندرج در بند ۱ شماره‌ی ۲ یا ۳ باشد که مجاز به واریسی نباشد.

۳. بازرسان، دست‌یاران‌شان و نمایندگان قانونی یک شرکت بازرسی که در واریسمشارکت می‌کند موظف هستند که وظایف خود را غیرجانبدارانه و مسئولانه به فرجام برسانند و رازداری کنند. در این رابطه ماده ۳۲۳ قانون تجارت معتبر می‌باشد.

فصل ششم

چگونگی برخورد با گزارشات نادرست پاسخ‌گویی و مقررات کیفی

ماده ۳۱ الف

پس گرفتن کمک‌های مالی دولتی

۱. اگر در گزارش پاسخ‌گویی، در رابطه با اعانات (ماده ۱۸ بند ۳ جمله‌ی ۱ شماره‌ی ۳) اطلاعات نادرست داده شده و این در تعیین کمک‌های مالی دولتی به حزب موثر واقع شده باشد، آنگاه رئیس مجلس می‌تواند طبق ماده ۱۹ الف کمک‌های تعیین شده‌ی دولتی را پس‌بگیرد. اگر تصحیح گزارش پاسخ‌گویی برای سال بعد صورت گیرد (ماده ۲۳ الف بند ۵، جمله‌ی ۳)، دیگر پس‌گیری اعتبار قانونی خود را از دست می‌دهد. ماده ۴۸ بند ۲ قانون محاکمات اداری، کارکرد خود را در این مورد از دست می‌دهد.

۲. پس از سرآمدن مهلت تعیین شده در ماده ۲۴ بند ۲، پس گرفتن کمک‌ها منتفی می‌شود.

۳. رئیس مجلس مبلغ قابل بازگشت از سوی حزب را از طریق یک حکم اداری تعیین می‌کند و پس‌گیری کمک مالی را عملی می‌نماید. اگر در روند بعدی کمک‌های مالی دولتی یک تسویه‌حساب حاصل شود، مابه‌التفاوت به هنگام پرداخت مساعده‌ی بعدی با حزب، کسر می‌شود.

۴. تعیین کمک‌ها و پرداخت‌ها به دیگر احزاب لایتغیر باقی می‌مانند.

۵. احزاب باید در اساسنامه‌های خود مقرراتی برای آن مواردی اتخاذ کنند کهفدراسیون‌های ایالتی یا فدراسیون‌های منطقه‌ای اقدامات مندرج در بند ۱ را موجب می‌شوند.

ماده ۳۱ ب

نادرستی گزارش پاسخ‌گویی

اگر رئیس مجلس در چارچوب واری خود طبق ماده ۲۳ الف، نادرستی‌هایی را در گزارش پاسخ‌گویی تشخیص بدهد، می‌تواند علیه حزب دو برابر مبلغ نادرست اعلام شده را طلب نماید، البته در صورتی که مورد ماده ۳۱ پ وجود نداشته باشد. اگر اطلاعات غلط به ترازنامه‌ی اموال یا به بخش توضیحی اموال غیرمنقول مثل خانه و زمین یا مشارکت‌های سرمایه‌ای در شرکت‌ها مربوط شوند، مبلغ جریمه

می‌تواند ۱۰ درصد ارزش اموالی باشد که یا ذکر نشده‌اند یا به غلط ذکر شده‌اند. رئیس مجلس از طریق حکم اداری حزب را موظف به پرداخت این مبلغ می‌کند. ماده ۳۱ الف بند ۲ تا ۵ متناسب با این موارد، معتبر است.

ماده ۳۱ پ

اعانات غیرقانونی یا اعلان نشده

۱. اگر حزبی اعاناتی مغایر با ماده ۲۵ بند ۲ اخذ کرده باشد یا مطابق ماده ۲۵ بند ۴ به رئیس مجلس گزارش نداده باشد، علیه آن حزب یک جریمه که سه برابر مبلغ گرفته شده است، مطالبه می‌شود؛ فقط اعانات اخذ شده در نظر گرفته می‌شوند. اگر حزبی اعانات را مطابق مقررات این قانون در گزارش پاسخ‌گویی منتشر نکرده باشد (ماده ۲۵ بند ۳) دو برابر مبلغی که مطابق قانون منتشر نشده، ادعا خواهد شد. رئیس مجلس با یک حکم اداری، حزب را موظف به پرداخت این مبلغ می‌کند. متناسب با همین مورد، ماده ۳۱ الف بند ۲ تا ۵ معتبر است.

۲. رئیس مجلس در هماهنگی با کمیسیون اجرایی مجلس، کمک‌هایی که طی یک سال تقویمی داده شده، در آغاز سال تقویمی بعدی به موسساتی که اهداف خیریه‌ای، کلیسایی، دینی یا علمی دنبال می‌کنند، انتقال می‌دهد.

ماده ۳۱ ت

مقررات کیفری

۱. اگر کسی عمداً منشاء یا نوع استفاده از امکانات حزبی یا اموال آن را پنهان کند یا از پاسخ‌گویی اجتماعی در موارد زیر

۱- شرکت داشتن در دادن اطلاعات غلط درباره‌ی درآمدها یا اموال حزب در گزارش پاسخ‌گویی به رئیس مجلس یا گزارش نادرست پاسخ‌گویی به رئیس مجلس؛ یا

۲- اعانه‌ی گرفته شده را به مبالغ کوچکتر تجزیه کرده و در دفاتر حسابداری منظور کرده یا کسی را مأمور این وظیفه کرده باشد؛ یا

۳- مغایر با ماده ۲۵ بند ۱ جمله‌ی ۳ یک اعانه را اعلام نکرده باشد

به سه سال زندان یا جریمه‌ی نقدی محکوم می‌شود. شخص خاطی طبق مورد ۱ فوق مورد جریمه قرار

نمی‌گیرد، اگر او طبق ماده ۲۳ ب، بند ۲ عمل نماید و مطابق ماده ۲۳ ب، بند به موارد خطای خود معترف شود و علیه خود شکایت نماید.

۲. کسی که به عنوان بازرس یا دستیار بازرس در نتایج واریسی یک گزارش پاسخ‌گویی را نادرست عرضه کند، یا در گزارش واریسی در موارد سنگین سکوت کرده باشد یا مضمون یک یادداشت رسمی را به‌ناحق تأیید کرده باشد، به جرمه نقدی یا به سه سال زندان محکوم می‌شود. اگر در این جا فرد خاطی در مقابل دستمزد یا با هدف کسب منافع مالی برای خود یا دیگری یا خسارت رساندن به دیگران عمل کرده باشد، آن گاه جرمه نقدی یا پنج سال محکومیت برای او در نظر گرفته می‌شود.

فصل هفتم

ممنوعیت احزاب مغایر با حقوق اساسی

ماده ۳۲

اجراء تصمیم دادگاه

۱. اگر حزبی یا یک بخش از تشکیلات آن بر طبق اصل ۲۱ ماده‌ی ۲ قانون اساسی مغایر با حقوق اساسی تشخیص داده شد، مراجع معین حکومت ایالتی در چهارچوب قوانین، همه‌ی تدابیری را که برای اجرای حکم و احتمالاً مقررات اضافی که برای اجرای حکم توسط دادگاه نگهبان حقوق اساسی ضروری می‌باشند، اتخاذ می‌کنند. بالاترین مراجع ایالتی در این خصوص در مقابل مراجع و ادارات ایالت که برای حفظ امنیت اجتماعی یا نظم مسئول هستند، حق نامحدود صدور دستور دارند.

۲. اگر سازمان یا فعالیت حزب یا فعالیت آن بخش از حزب که مغایر با قانون تشخیص داده شده از محدوده‌ی یک ایالت فراتر رود، آنگاه وزیر داخلی کشور مقررات ضروری برای اجرای هماهنگ حکم ممنوعیت را ترتیب می‌دهد.

۳. دادگاه نگهبان حقوق اساسی کشور می‌تواند اجرای حکم را طبق ماده ۳۵ قانون درباره‌ی دادگاه نگهبان حقوق اساسی جدا از مقررات بندهای ۱ و ۲، مقرر نماید.

۴. اعتراض و شکایت علیه تدابیر اجرائی نمی‌تواند اجرای حکم را به تأخیر بیندازد. اگر حکم دادگاه اداری آن چنان زیر سؤال برود که برای اجرای حکم از اهمیت اساسی برخوردار باشد، آنگاه باید حکم را

متوقف کرد و تصمیم را به عهده‌ی دادگاه نگهبان حقوق اساسی کشور گذاشت. دادگاه نگهبان حقوق اساسی کشور همچنین درباره‌ی اعتراضات علیه چگونگی اجرای تدابیر اجرائی که از سوی آن مقرر شده، نیز تصمیم می‌گیرد.

۵. در خصوص مصادره‌ی اموال، مواد ۱۰ تا ۱۳ مربوط به قانون انجمن‌ها به تاریخ ۵ اوت ۱۹۶۴ (برگه‌های قوانین مجلس. یک، ص ۵۹۳) اعتبار دارند.

ماده ۳۳

ممنوعیت تشکیلات‌های جایگزینی

۱. اگر حزبی طبق اصل ۲۱، ماده ۲ قانون اساسی مغایر با قانون تشخیص داده شد و در ارتباط با ماده ۴۶ قانون دادگاه نگهبان حقوق اساسی ممنوع اعلام شد، دیگر مجاز به تشکیل سازمان جایگزین نمی‌باشد و به همین ترتیب مجاز نیست که فعالیت سازمان‌های باقی‌مانده را به عنوان سازمان‌های جایگزین ادامه دهد.

۲. اگر یک حزب، در واقع یک سازمان جایگزینی باشد که قبل از ممنوعیت حزب اصلی وجود داشته، یا در مجلس ملی یا ایالتی نماینده داشته باشد، و در این رابطه دادگاه نگهبان حقوق اساسی می‌تواند آن را به عنوان یک سازمان جایگزین تشخیص دهد؛ مواد ۳۸، ۴۱، ۴۳ و ۴۴ و ۴۶ بند ۳ قانون دادگاه نگهبان حقوق اساسی و ماده ۳۲ این قانون متناسب با این شرایط معتبر می‌باشند.

۳. برای احزاب و انجمن‌هایی که مطابق ماده ۲ قانون انجمن‌ها، سازمان‌های جایگزینی یک حزب ممنوعه باشند، در این جا متناسب با این شرایط، ماده ۸ بند ۲ قانون انجمن‌ها بکار برده می‌شود.

فصل هشتم

مقررات پایانی

بدون توضیح (مترجم)

ماده ۳۴

(تغییر قانون مالیات بر درآمد)

بدون توضیح (مترجم)

ماده ۳۵

(تغییر قانون مالیات بر شرکت‌های سرمایه‌ای)

بدون توضیح (مترجم)

ماده ۳۶

(بکارگیری مقررات مندرج در حقوق مالیاتی)

بدون توضیح (مترجم)

ماده ۳۷

عدم پابندی یکی از قوانین مدنی توسط احزاب

ماده ۵۴ جمله‌ی ۲ از کتاب قانون مدنی برای احزاب بکار برده نمی‌شود.

ماده ۳۸

ابزار قهر رئیس انتخاباتی کشور

رئیس انتخابات کشوری می‌تواند طبق ماده‌ی ۶، بند ۳ هیأت سیاسی حزب را با جریمه‌ی نقدی از انجام فعالیت‌ها باز دارد. مقررات قانون اجرای حکم اداری از اعتبار برخوردارند؛ رئیس انتخابات کشوری به مثابه‌ی مرجع اداری اجرای حکم عمل می‌نماید. میزان جریمه‌ی نقدی حداقل ۲۵۰ یورو و حداکثر ۱۵۰۰ یورو می‌باشد.

ماده ۳۹

مقررات پایانی و انتقالی

۱. مقررات قانونی ایالتی مبتنی بر ماده ۲۲ جمله‌ی ۱ این قانون که تا اول ژانویه ۱۹۹۴ معتبر است دیگر فاقد اعتبار می‌باشد.

۲. برای محاسبه‌ی کمک‌های دولتی مطابق ماده ۱۸ بند ۳ شماره‌ی ۳ و همچنین برای محاسبه‌ی سقف نسبی باید به هنگام تعیین کمک‌ها برای سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴، شناسایی اعانات در گزارشات پاسخ‌گویی طبق ماده ۲۴ بند ۲ شماره‌ی ۱ و ۲ این قانون در نسخه‌ای که اعتبار آن در ۳۱ دسامبر ۲۰۰۲ به سر می‌رسد، مبنا قرار گیرد. همین نیز برای تنظیم گزارشات پاسخ‌گویی سال ۲۰۰۴ معتبر است.

۳. ماده ۲۳ الف بند ۳ کاربرد خود را در واریسی گزارشات پاسخ‌گویی از سال محاسباتی ۲۰۰۲ نشان می‌دهد. گزارشات پاسخ‌گویی برای سال ۲۰۰۳ می‌توانند بر اساس مواد ۲۴، ۲۶، ۲۶ الف و ۲۸ در نسخه‌ای که از سال اول ژانویه ۲۰۰۴ اعتبار دارد، تنظیم شوند.

۴. اگر به هنگام بکارگیری اولین بار ماده ۲۸ بند ۲ در نسخه‌ای که از اول ژانویه ۲۰۰۳ معتبر است هزینه‌های تهیه (خرید) یا تولیدی یک موضوع دارایی مشخص شود که مخارج بیش از اندازه یا تأخیرات زمانی به همراه دارد، در این صورت می‌توان ارزش حسابی این موضوعات دارایی را از گزارش پاسخ‌گویی برای سال محاسباتی ۲۰۰۲ به عنوان هزینه‌های مقدماتی خرید یا تولیدی درج نمود و ادامه داد. همین نیز برای دارایی‌هایی معتبر است که طبق ماده ۲۸ بند ۲ هیچ‌گونه استهلاک‌های مالیاتی را در بر نمی‌گیرند، البته تا مادامی که ارزش حسابی [اسمی] مطابق اصول قانون تجارت تعیین و مشخص شده باشند. در بخش توضیحی به این موضوع باید اشاره شود.

- http://www.bundestag.de/Parlament/funktion/gesetze/pg_pdf.pdf

۲- این بند به گونه‌ای پیچیده فرموله شده است. زیرا اساساً به احزابی مربوط می‌شود که رانده‌شدگان آلمانی از کشورهای چکسلواکی سابق و لهستان را نمایندگی می‌کردند. علت پیچیده شدن این فرمولبندی، فضای تشنج‌آفرین دوره‌ی جنگ سرد بود و به همین دلیل حقوقدانان آلمانی برای پرهیز از تحریکات سیاسی اقدام به چنین فرمولبندی کردند. م